

Írta: Puskás Gyöngyi

Eltűnt gyermekek nyomában

A belvárosi irodában élénken zajlik az élet. Percenként csöng a telefon, kattog a fénymásoló, emberek jönnek-mennek, a kávéfőző békésen zümmög. Jean-Pierre Malmendierrel beszélgetek, a „Marc és Corine” nonprofit társaság alapítójával. Jean-Pierre tekintete szomorú, egyik csésze kávé után issza, s tizenhat hónapos lányom jelenléte sem tudja megakadályozni abban, hogy cigarettára gyújtson. Története nem csak egy örökre megsebzett emberé, hanem azé a vasakarátú férfié is, aki át tudott lépni a saját tragédiáján, hogy másoknak segítsen.

Mesélni kezd.

1992 nyarán járunk. Jean-Pierre élete minden tekintetben a legjobb úton halad. Liege-be települ feleségével, valamint fiával, Brúnóval és 17 éves lányával, Corine-nal. A gyerekek jól tanulnak, az apjuk méltán büszke rájuk. Corine tavasz óta együtt jár Marc-al, Bruno barátjával.

Július 15-én, szerdán Marc és Corine kölcsön kérik Jean-Pierre autóját, kettesben szeretnék egyet kocsikázni. Miután megbeszélik az útirányt, a hazaérkezés időpontját, az apa semmi okot nem talál arra, hogy visszautasítsa a fiatalok kérését.

Másnap reggel a gyerekek még nincsenek otthon. A szülők a rendőrséghez fordulnak, de azok viszonyulása személytelen, hideg. A gyereket kereső Jean-Pierre mindenütt falba ütközik. Ekkor a sajtóhoz fordul, de azt a választ kapja, hogyha a gyerekek eltűnésével kapcsolatosan felhívást akar közzétenni az újságban, ahhoz a belga királyi ügyész engedélye szükséges!

Közben telnek az órák, egyre jobban elhatalmasodik a szülőkön a félelem. Két nappal később a rendőrség azonosít két bűnözőt. Az egyik feltételes szabadlábon van, a másik börtön szabadságát tölti. Mindkettőt gyilkosságért ítélték el, valószínűleg közülük van a fiatalok eltűnéséhez. Csak ekkor kezdi el a rendőrség keresni a gyerekeket. Innentől a dolgok felgyorsulnak, elfogják a két gyilkost, megtalálják Marc és Corine holttestét 8 nappal az eltűnésük után.

A nyomozás hamarosan rekonstruálja a történeteket. A bűnözők fegyveres támadásra készültek, ehhez használták fel a fiataloktól eltulajdonított autót, majd hidegvérrel meggyilkolták őket. Az elfogatásukig még egy embert megöltek, egy nőt megerőszakoltak. A családra rászakad a tragédia.

Jean-Pierre Marc apjával együtt létrehozta a „Marc és Corine” nevű társaságot, amely az eltűnt gyerekekkel foglalkozik. Első lépésként petícióban arra kérik az állam vezetőit, hogy ne engedjék szabadon a veszélyes bűnözőket: 260 000 aláírást gyűjtenek össze pár hónap leforgása alatt! Majd kidolgoznak egy informáló rendszert gyermekeltűnések esetére. Huszonöt ezer plakátot tudnak elhelyezni huszonnégy óra alatt! Sajnos hamarosan tesztelni is tudják a hálózat működését egy tizenhét éves lány eltűnésekor. A stoppoló lányt egy fiatalember vette fel, megerőszakolta és megölte. 1992 óta negyvenegynéhány ügyben működött közre a társaság, harmincnégyet sikerült pozitívan lezárni.

Az áldozat jogai

A társaság követeli az áldozatok jogait.

- Minden áldozat kapjon ingyenes ellátást az őt ért fizikai és lelki trauma mértékének megfelelően.
- A panasztétel benyújtásától számítva valamennyi áldozat ugyanazokkal a jogokkal rendelkezzen, mint a feltételezett elkövető.
- Amennyiben a bűnöst börtönbe vagy gyógyintézetbe zárják, az áldozatnak joga van részt venni azon az ülésen, amelyen az elkövető szabadlábra helyezéséről, illetve szabadságáról döntenek.
- E jogok érvényesítéséhez a sértett kérheti bármely áldozatvédő non-profit szervezet képviselőjének a segítségét.

Miért van szükség gyors és széleskörű plakátkiragasztási kampányra gyermekeltűnés esetén?

Amikor a szülők bejelentik a gyermekük eltűnését, a leggyakoribb feltételezés az, hogy a fiatalok megszöktek. A hatóságok magatartását a bírósági statisztikák is alátámasztják.

A szülők azonban általában tudják, vagy sejtik, ha erről van szó. Ha gyermekük eltűnésére nem látnak magyarázatot, azonnal akcióba kell lépni, hisz minden másodperc a plusz esélyt jelenti.

A plakátoknak köszönhető figyelemfelkeltés olyan nyomást gyakorolhat a bűnözőre, hogy elengedheti az áldozatot vagy jelentkezhet a rendőrségen. Hasonló hatás érhető el a tettes cinkostársainál és bizalmasainál is.

Riadókészültség

A Marc és Corine Társaság riadó-készültségi központot működtet éjjelnappal az eltűnt gyerekek szülei számára.

A szolgáltatás pszichológiai segítséget nyújt az őt hívó személynek, értesíti a hatóságokat. Az ügyeletes a szülőkhöz siet, ahol pontosabban elemzi a helyzetet, informálja az irodát. Ott megszerkesztik a gyermek személyleírását a Belgiumban használt három hivatalos nyelven és angolul. Az ügyeletes az irodába hozza az eltűnt fényképét, és számítógépen azonnal elkészítik a plakátot. Az első fénymásolt példányokkal az ügyeletes visszatér a szülőkhöz, és a környéken megszervezi a plakátok kiragasztását.

Közben a nyomda négy óra alatt huszonöt ezer plakátot nyomtat, a mozgósított önkéntesek szétosztó központokba viszik a csomagokat. A rendőrség legfelsőbb vezetéséhez ezer példányt juttatnak el, hogy azok valamennyi rendőrörsöt mozgósítani tudják.

A társaság értesíti a helyi napilapokat és a központi sajtót is. Az eltűnés másnapján sajtótájékoztatót szervez.

A szervezet – saját tudomása szerint – egyedülálló tevékenységet fejt ki Európában. Céljuk egy nemzetközi hálózat létrehozása, hogy hatékonyabb munkát tudjanak végezni súlyosabb esetekben.

Két kislány eltűnése

A nemzetközi összefogásra nagy szükség lenne. Ezt igazolja két kislány tragikus eltűnése is. 1995. június 24-én 17 óra körül eltűnt két nyolc éves kislány, Julié és Melissa Grace-Hollogne-ban, egy Liege melletti faluban. Julié látogatóban volt barátnőjénél, Melissánál. 17 óra tájban a két kislány Melissa édesanyjának az engedélyével rövid sétára indult. 17 óra harminc percre haza kellett volna jönniük. Miután 18 órakor még nem érkeztek meg a kislányok, a szülők a keresésükre indultak, s mivel az előzetesen egyeztetett útvonalon senkit

sem találtak, értesítették a rendőrséget. A rendőrség nyomozásba fogott, de sajnos mindeközben eredménytelenül.

A család szombat este 11 óra körül lépett kapcsolatba a „Marc és Corine” Társasággal. A csapat precízen megszervezett láncolatának köszönhetően vasárnap reggel hat órára elkészült az első tíz ezer plakát, amelyeket az eltűnés körzetében mindenhol kiragasztottak: benzinkutaknál, üzletekben, autókra, ABC-ben. Hétfő estére további huszonöt ezer plakát került elhelyezésre az ország egész területén, szerdára ez a szám már elérte a negyven ezret. A társaság segítségül hívta az államvasutakat, az autóbussz vállalatot, és számos önkéntest. Jean-Pierre Malmendi-er találkozott az igazságügyi miniszterrel is, hogy újabb anyagi eszközöket kérjen a nyomozás számára.

„Marc és Corine” plakátjai elindultak szerte Európába. Július 6-ára 12 ezer plakát jutott el Olaszországba, és készült a spanyol és a portugál fordítás is, sőt a szervezet az afrikai kontinensre is küldött anyagot. Az olasz, az angol és a spanyol televízió is leadta a kislányok személyleírását és fényképét.

A két kislány személyleírása:

Julie: Magassága: 1 méter 28 cm. Szeme barna, haja barna, félhosszú (négyzetesre vágott). Átlagos testalkatú, világos bőrű. Franciául beszél. Öltözéke az eltűnésekor: tengerészkék alacsony szárú cipő, világoskék, fehér pettyes, testhez simuló térdnadrág, kerek nyakú, fehér póló.

Melissa: Magasságú: 1 méter 30 cm. Barna szemű, gesztenyebarna, hosszú haját copfban viseli. Vékony testalkatú, bőre kissé barna. Franciául beszél. Öltözéke az eltűnésekor: drapp színű, alacsony szárú, vászon sportcipő, hosszanti csikozású, barna, testhez tapadó nadrág, hosszú ujjú drapp színű, testhez tapadó póló.

Ha önök látták a két kislányt, vagy bármilyen információval tudnak szolgálni, kérjük, hogy haladéktalanul értesítsék a (telefonszám) vagy a belgiumi rendőrséget 00-32-41/36-00-13.

A plakátokon és a felhívásokban a rendőrség telefonszáma mellett mindig szerepel a Társaság száma is. A 24 órás telefonügyelettel azoknak kíván a szolgálatára állni, akik bármilyen okból kerülnek a nyilvánosságot, de fontos információt szeretnének nyújtani az eltűnéssel kapcsolatban.

A nyomozás megállapította, hogy a rablást pontosan előre megszervezték. Nagy valószínűséggel pedofil hálózat áll a háttérben. Minden évben tűnnek el gyerekek Európában (Magyarországon is!), akiket soha nem találják meg.

Belgiumban már az óvodában megkezdik a felvilágosítást bábfilm vetítésével, magyarázzák a jó és a rossz érintés közti különbséget. Nálunk a téma még szinte tabunak számít. De reméljük, hamarosan megjelenik a PONT Kiadó gondozásában Marie-France Botte: Egy gyermek ára c. könyve. Marie-France Botte könyvében a gyermekprostitúció elleni harcát meséli el.

Thaiföldön egy marék dollárért bárki „megajándékozhatja” magát 8-12 éves kisfiúkkal és kislányokkal. Egymást érik a pedofiloknak létrehozott nyilvánosházak, ahol az ellopt, bezárt és rendszeresen vert gyermekek embertelen körülmények között szexuális erőszakot szenvednek el.

Lehet, hogy ez a sorsa a két belga kislánynak is!?